

РЕШЕНИЕ

№ 3527

гр. София, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9800** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на “СИМАУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1797, Район Студентски, [улица], ет.1, ап.2, представлявано от управителя М. Ш. срещу Решение №РЗМ-5800-1019/32-261854 от 05.08.2022 г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница С.. С жалбата се иска съда да отмени оспореното решение, като неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

Твърди се, че неправилно административният орган се е позовал на извършена справка в интернет, от която било видно, че процесният автомобил бил продаден за сумат от 4 400 /четири хиляди и четиристотин/ щатски долара, като снимката била съвпадала със снимковия материал, събран при проверката от органите на ТД Митница С.. Според оспорвания, последното не става ясно как е установено. Сочи, че в атакувано предходно Решение №РЗМ-5800-247/32-47283 от 11.02.2022 г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница С., същият се е позовал на „...наличие на данни в Интернет, на адрес ..., от които било видно, че продажната цена на този автомобил на територията на САЩ, при която е приключил търгът, е 7 488 U. /седем хиляди четиристотин осемдесет и осем щатски долара/. Същото решение е отменено с Решение № Р-139/32-114202/07.04.2022 г. на директора на Агенция „Митници“ и е върната административната преписка на директора на ТД

Митница С. за преразглеждане, при спазване на нормативните изисквания и изложените мотиви в решението. Това според дружеството, административният орган в лицето на директора на ТД Митница С. не е направил и при новото гледане на преписката. Релевират се доводи, че определената митническа стойност е незаконосъобразна, неправилна и дори нереална, нямаща каквато и да била връзка с действителността като стойност на подобен автомобил и неговото конкретно състояние. По този начин с атакуваното решение са нарушени не само разпоредбите на Регламент /ЕС/ №952/2013г., с който е приет М. , но и нормите на ЗМ.

Според оспорващия, не са представени никакви доказателства, защо действителната продажна цена, приета от митническия орган е именно тази, а не тази, според представената фактура за продажба. При определянето на допълнителните митнически задължения не взето предвид, че към момента на покупката, автомобилът е бил със силни повреди.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Б. Б., поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. В хода по същество се позовава на извършената съдебно-технически експертиза и на представените по делото допълнителни писмени доказателства. Представя писмени бележки. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Териториална Дирекция Митница С., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт А. В. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Излага подробни съображения в съдебна зала и в представени бележки. Моли, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 30.08.2021 г. в МБ П. дружеството “СИМАУТО“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] декларира за допускане за свободно обръщение стока: „Употребяван пътнически автомобил, марка: М.-В., модел: 300 CDT, тип: дизел, първа рег: 01.01.1984 г., цвят: св.сив металик, работен обем: 3 000 cc, брой места: 5, шаси: WDBAB53A4EA170281 (по табела), WDB1231531A170281 (набит в метала на шасито), с държава на изпращане САЩ, код по Комбинираната номенклатура (КН) 8703 33 90 00 и митническа стойност в размер на 3 001,52 лв., с е-МД с MRN: 21BG005805005371R9/30.08.2021 г.

Стоката е представена пред МБ П., като митническата декларация е придружена от изискуемите съгласно чл.163 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, документи, както следва: Разписка /963004-31456071/2021/КОП А.; SALVAGE CERTIFICATE/1320108; Фирмен коносамент IMPL/0926/04/21Б2/ФРИЛАЙН; Търговска фактура за транспортни разходи [ЕГН]/04.08.2021 г./ ФРИЛАЙН; Декларация за транспортни разходи от 30.08.2021 г., Декларация за външен транзит на Общността/ общ транзит

T121BG00100720308800, Две декларации от 30.08.2021 г., Платежно нареждане за плащане от Ц..

На основание чл. 188, буква в) и г) от Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, е извършена физическа проверка на стоката, за резултатите от която е съставен протокол № 21BG5805M038118/30.08.2021 г.

Заплатени и взети под отчет са суми в размер, като следва: мито - 300,15 лв. и ДДС - 760,33 лв.

Поради възникнали съмнения относно декларираната договорна стойност, на основание чл.140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, с писмо изх. № 32-279234/31.08.2021 г., от декларатора е изискано да представи допълнителни документи, информация и данни, относими към определянето на митническа стойност на декларираната стока.

С писмо, вх. № 32-280873/20.09.2021 г. управителят на „СИМАУТО“ ЕООД М. Ш., декларира, че не разполага с допълнителни документи по отношение на автомобила, касаещи декларираната митническа стойност.

Със служебна бележка № 32-282007/02.09.2021 г., копия от всички представени документи са изпратени в отдел „Митническа дейност” при ТД Митница С. за становище относно декларираната митническа стойност.

В Становище рег. № 32-338662/26.11.2021 г., началника на отдел “Митническа дейност” при ТД Митница С. е приел, че митническата стойност на стоките не може да бъде определена по реда на чл.70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и следва да бъде определена нова митническа стойност чрез последователно прилагане на методите, определени в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

С Решение № РЗМ-5800-247/32- 47283/11.02.2022 г., ведно с Решение № РЗМ-5800-405/32- 83640/14.03.2022 г. за поправка на очевидна фактическа грешка на директорът на ТД Митница С. е определена нова митническа стойност за стока №1 по е-МД MRN 21BG005805005371R9/30.08.2021 г. в размер на 9285,05 лв./девет хиляди двеста осемдесет и пет лева и пет стотинки/ и задължение за възникнали допълнителни публични държавни вземания в размер на 2 010,75 лв., представляващи мито в размер на 628,36 лв. и ДДС в размер на 1 382,39 лв.

Дължимите вземания са усвоени от предоставеното обезпечение под формата на паричен депозит с GRN 21BG005800X183499/25.11.2021 г. като сума в размер на 628,36 лв. (шестотин двадесет и осем лева и тридесет и шест стотинки) е за погасяване на дължимо мито, а сума в размер на 1382,39 лева (хиляда триста осемдесет и два лева и двадесет и девет стотинки) е за погасяване на дължимия ДДС.

Решение № РЗМ-5800-247/32- 47283/11.02.2022 г. на директора на ТД Митница С. е

обжалвано от дружеството-жалбоподател, с жалба с рег. 32-85392/15.03.2022 г.

С Решение № Р-139/32-114202/07.04.2022 г. директорът на Агенция „Митници“ е отменил Решение № РЗМ-5800-247/32-47283/11.02.2022 г. и е върнал административната преписка на директора на ТД Митница С. за преразглеждане, при спазване на нормативните изисквания и съгласно изложените в решението мотиви.

Със служебна бележка с рег. № 32-129699/19.04.2022 г. на началника на МБ П., в изпълнение на Решение № Р-139/32-114202/07.04.2022 г. на директора на Агенция „Митници“ от отдел „Митническа дейност“ при ТД Митница С., отново е поискано становище относно митническата стойност на стока № 1 по е-МД с MRN 21BG005805005371R9/30.08.2021 г.

При извършената проверка от митническите органи е установено, че действително платената или подлежащата на плащане цена не е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача. Извършена е проверка на продажната цена на автомобила за износ по VIN номер, на страница <https://autoauctions.io/dpp?search=WDBA53A4EA170281&disp>, на онлайн аукцион за употребявани автомобили с адрес <https://www.copart.com> - Н./Salvage Cars/RAM/RAM 1984 RAM 300 CDT - М.-В., МОДЕЛ: 300 CDT, ШАСИ: WDBA53A4EA170281, на който е закупен автомобила. Установено е, че пътнически автомобил, марка М.-В., модел: 300 CDT с шаси WDBA53 A4EA170281 е продаден за сумата от 4 400 U., която цена значително се различава от митническата стойност, определена на база продажна цена от 618.00 U. по приложеното към преписката копие от икономическият оператор от същият сайт WWW.COPART.COM - Разписка/963004-31456071/2021/КОПАРТ и декларирана в е-МД. Снимковият материал, събран при проверката на стоката с Протокол № 21BG5805M038118/30.08.2021 г. съвпада с изображението на обявения автомобил за продажба на онлайн аукцион за употребявани автомобили на горепосочения интернет адрес. Това е породило основателни съмнения по отношение реалността на декларираната митническа стойност. Установяването на реалната пазарна цена на автомобила е основен и единствен необорим мотив за обосноваване на неприемливостта на декларираната митническа стойност, респективно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013.

Сочи се от проверяващите органи, че в хода на извършената проверка “СИМАУТО“ ЕООД не е представило пред митническите органи допълнителни документи, като доказателства и в подкрепа на декларираната митническа стойност, въпреки че такива са били изисквани с писмо рег. № 32-279234/30.08.2021 г., също така е била уведомено за мотивите за започване на административно производство, както и с правото си на становище, по реда на чл. 9, параграф 2, буква а) от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 на Комисията.

Изложеното е мотивирало митническия орган да пристъпят към определяне на митническата стойност на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, въз основа на наличните данни, като се прилагат разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение,

бележките към него, Глава 3 „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013, при спазване на разпоредбите на чл. 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията. Поради горното е определена митническа стойност стока - употребяван пътнически автомобил, марка: М.-В., модел: 300 CDT, тип: дизел, първа рег.: 01.01.1984 г., цвят: св.сив металик, работен обем: 3 000 cc, брой места: 5, шаси: WDBAB53A4EA170281 (по табела), WDB1231531A170281 (набит в метала на шасито) по е-МД MRN 21BG005805005371R9/30.08.2021 г. в размер на 9 285,05 лв./девет хиляди двеста осемдесет и пет лева и пет стотинки/ като са определени публични задължения – мито в размер на 928,51 лева и ДДС в размер на 2142,72 лева. Задължено е дружеството да доплати и възникналото допълнително публично държавно вземане в размер на 2010,75 лева , както и лихви за забава.

Изложените по-горе обстоятелства са обективирани в обжалваното в настоящото производство Решение №ЗМ-5800-1019/32-261854 от 05.08.2022 г. на Директора на ТД Митница С..

По делото е изслушано заключение на съдебно авто-техническа експертиза. Същото е приобщено към събрания доказателствен материал.

Приети са и допълнителни писмени доказателства, удостоверяващи бракуването на автомобила в САЩ.

Административен Съд С. - град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 29.08.2022 г. Жалбата е подадена, чрез административния орган на 13.09.2022 г.. Същата е постъпила в Е. Е. ООД на 12.09.2022 г., т.е. е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница С. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и

материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 196 ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така

Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq C. I. C., C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на

идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойносттаване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/

№ 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., *Sopropé*, С-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на справка от база данни, поддържана от трето лице - <https://autoauctions.io>, без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър; да подлежат на съответен режим на съхранение и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да

съхранява, обработва и предоставя тези данни. В противовес на това са представени безспорни доказателства, че реално заплатената от дружеството-жалбоподател цена е в размер на 618 щатски долара - договор за покупко-продажба, талон и свидетелството за регистрация на автомобила. При това положение напълно необосновано митническите органи са заменили посочената в този документ договорна цена с цената, отразена в справката от трето лице - <https://autoauctions.io>. Подобен подход, основан единствено на данните от интернет, не обосновава по никакъв начин заявената от административния орган нова митническа стойност на стоката. В този аспект изискването на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., е ясно и не може да има никакво съмнение, че за договорна стойност може да се приеме единствено тази стойност, която действително е платена или е подлежаща на плащане като цена на стоките при продажбата.

Извън горното, безспорно е установено, че процесния лек автомобил е стар и в много лошо техническо състояние. Става дума за лек автомобил с първоначална регистрация 01.01.1984 г. Автомобилът има пробег над 300 000 мили или близо 500 000 км. Колата има и множество технически дефекти, претърпяла е ПТП. Същият не е в движение и е за цялостен ремонт /сперед вещото лице/. Изложените обстоятелства са видни и се установяват и от съставения и оформен протокол от служителите на Митницата за извършена митническа проверка № 38118 от 30.08.2021г., както и от снимките на автомобила, направени също от тези служители. Съгласно представените в заверен превод на български език на оригиналния талон на автомобила и на договора за покупко-продажба е видно, че автомобила в състоянието си „в сегашното си състояние на сегашното си място“ без никакви гаранции е продаден за сумата от 618 щатски долара. Самият талон на автомобила сочи, че това е бракувано МПС поради тотална щета в съответствие с местното законодателство. Като е игнорирал посочените по-горе писмени доказателства за това, че автомобила е обявен за тотална щета, митническият орган са е позовал на „извършена проверка на продажната цена на автомобила на страницата на онлайн търга, където било отбелязано, че това е финална сметка...“. От приетият в заверен вид превод от същата интернет страница се вижда и отбелязването, че това не е „F. V.“ или „Финална сметка“, както неправилно твърдят митническите власти, а „F. VID“ или „Крайна оферта“.

Липсата на достатъчно данни за установяване на несъмнената договорна стойност на стоката е следвало да бъде преодоляна от административния орган чрез прилагане на вторичните методи по чл. 74

от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват. След като митническите органи са обосновали наличието на съмнения за цената на стоката, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката, а не произволно да определят такава на базата на предположения. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06q EU: C: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., Soprop, C-349/07, EU: C: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Г. Т. Л., по обединени дела С – 29/13 и С – 30/13, EU: C: 2014: 140, т. 49/.

В случая обсъдените изисквания не са спазени. Макар формално със съобщението по чл. 22 § 6 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. вносителят да е бил уведомен, че предстои издаване на решение, с което ще се определи нов размер на задължение по митническата декларация, правото му на защита не е било осигурено, тъй като органът не е посочил въз основа на кои фактически и правни основания възприема за меродавни данните, въз основа на които възнамерява да определи съответната митническа стойност. Това е така, защото дори и данните от въпросния сайт да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно

установено задължение да определят нова митническа стойност, която е равна на цената, посочена в сайта. При обосновани съмнения митническите органи, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение могат само да приемат, че митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да я определят, като приложат последователно букви от а) до г) от параграф 2/на чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. /, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките, което в конкретния случай се установи, че не е сторено, поради което и митническата стойност в размер на 9 285, 05 лв. се явява незаконосъобразно определена. А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница С. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 700 лева, от които: 500 лева, заплатено възнаграждение за един адвокат и 200 лева, внесен депозит за вещо лице. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита. Няма искане за присъждане на заплатената ДТ в размер на 50 лева.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на “СИМАУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1797, Район Студентски, [улица], ет.1, ап.2, представлявано от управителя М. Ш., Решение № РЗМ-5800-1019/32-261854 от 05.08.2022г. на директора на Териториална дирекция /ТД/ Митница С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница“ С. към Агенция "Митници" да заплати на “СИМАУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1797, Район Студентски, [улица], ет.1, ап.2, представлявано от управителя М. Ш., сумата в размер

на 700 лева- съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: